XIV. évfolyam. Csáktornya, 1897. október 24-én 43. szám.

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése, Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számittatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak: Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyilttér petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A hitel.

Két emberöltő mult el azóta, hogy megjelent Széchenyi István grófnak, a legnagyobb magyarnak, korszakot teremtő könyve, a »Hitel.« Látnoki hatalmával a lángelme megmutatta nekünk világosan a befutandó utat, melyre lépnünk kell, ha azt akarjuk, hogy kereskedelmünk, iparunk és közgazdaságunk általános fejlődésnek induljon s a kereskedelem és ipar tényezői hitelképesekké legyenek.

Abban az időben minden pangott A levegőben volt valami, érezte minden ember a közeledő változásokat; a forradalom kitörésében meglelték azután magyarázatát. A béke idején könnyebb a munka, biztosabb a pénz, olcsóbb a megélhetés, nagyobb az általános biztonság, mint akkor, mikor a láthatáron fellegek tornyosulnak, fellegek, melyek a fegyverek füstjéből gomolyogtak össze. —

Mikor Széchenyi gróf kiadta feltünést keltő nagy munkáját s a levegő már forrott, érezhető volt az elkerülhetetlen; és annál csodálatosabb, hogy tulajdonképen mégis a »Hitel« volt az, a mi megteremtette a hitelt.

A könyv megjelenése óta nem hiába telt el két emberöltő, mert a hitel általánosodott és csak ma ért el ahhoz a fokhoz, a melyet Széchenyi elérni óhajtott. S két emberöltő, a mint nem halványitotta el Széchenyi örökkön élő emlékezetét, sőt kiélesitette körvonalait: ugy az ő munkájának a „Hitel"-nek is minden betüjét bearanyozta, s ez a merész könyv a maga nagy gondolataival még jobban világit, mint valaha.

Emlékezzünk csak vissza a multra. Ma már panaszkodunk az óriási hitel ellen, melyet a külföldi gyárosok posztóikban, diszmüáruikban, kiváló találmányaikban milliókra menő összegig akarnak reánk ruházni. Kapuinkon, nyitott sorompóinkon ezrével és ezrével hozzák be a különféle tárgyakat, melyeket itt a legbiztosabban vélnek elhelyezni. S mi a nagy bizalom, a nagy hitel alatt sokszor feljajdulunk: „Hála neked Uram Isten! de talán egy kicsit sok is a jóból!"

És hogyan volt azelőtt, a negyvennyolczas évek előtt és mindjárt utánuk? A hitelt akkor Magyarországban ugy szólván csak híréből ismerték.

Mily kereskedőnek kellett lennie annak, a ki néhány láda importált árut kaphatott! Milyen szenzátiót keltett, például egy magyar czégnek Párisból érkezett küldeménye!

És ma, az általános hitel folytán, oda jutottunk, hogy a külföldi gyáros szivesen adja, sőt tukmálja reánk versenyképes áruit, mi fényesen jellemzi hitelképességünk nagyságát, mit még fényesebben jelez az a körülmény, hogy a külföld nem csak áruival, nem csak gyártmányaival gravitál ide, hanem tőkéjével, pénzével is.

Ugyanis mit látunk? Mit tapasztalhatunk egy-két évtized óta? A magyar pénzviszonyok örvendetes javulását, a magyar pénzértékének folytonos növekedését, melynek következtében a közgazdasági viszonyokban is egészséges állapot uralkodik, s ez csődité ide a külföldiek fölösleges tőkéjét. Hány, a magyar közgazdaság szempontjából megbecsülhetetlen értékü, hazai uj iparvállalat, részvénytársaság köszönheti létrejöttét a külföldi tőkének, annak, hogy idegenek a milliókat magyar részvénypapirok bevásárlására és uj magyar vállalatok pártfogására fordják. Nem a legfényesebben jellemzi e ez a hitelképességünket és a külföldnek belénk helyezett bizodalmát?

Igyekezzünk tehát ugy, hogy ezzel vissza ne éljünk. Az ország kereskedőihez és iparosaihoz intézzük e meggondolt szavakat. Vigyázniok kell kereskedőinknek és iparosainknak arra, hogy az önként kinálkozó hitelt ne tulságos mértékben vegyék igénybe, bár erre a hiteladó hajlandó volna is; hanem csak addig bocsátkozzék a hitel-igény bevételébe, mig az neki kamatokat hoz. Felesleges áru, melyen egyhamar tul nem

TÁRCZA.

Csányi László emlékezete.

Barcza László beszéde 1897. okt. 10.-én.

Méltóságos főispán ur!

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Ma Csányi László vértanu halálának évfordulóján a főispán ur ő méltóságának elnöksége alatt kiküldött megyei bizottság és a tisztelt ünneplő közönség azért jelent meg, hogy a vármegye határozatának hálás kegyelettel eleget tegyen. S miután a megtartott istenitiszteleten, buzgó imát rebegtünk a hazáért kiszenvedett nagy hazafi lelki üdvéért, az emléktáblát ünnepélyesen átadjuk rendeltetésének. —

Ezennel teljesitjük tehát megbizatásunkat, s átadjuk az itt elhelyezett emléktáblát rendeltetésének, hogy hirdesse mindenkor Zalavármegye azon hálás kegyeletét, amellyel a hazaszeretet vértanuja iránt viseltetik, s hogy legyen disze e háznak! —

És amidőn e ház tulajdonos urának gróf Batthyány Pál őméltóságának köszönetet mondunk azért, hogy ezen emléktábla felállitását szivesen fogadta, azzal a hazafias kéréssel adjuk át neki, hogy ő is osztozván a mi kegyeletünkben, hazafiui szeretettel őrizze, gondozza, és tartsa azt meg épségben.

Méltóságos Főispán Ur!

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Ezen házban, melyet most emléktáblával jelöltünk meg, született 1790-ben Csányi László. Születésének hónapját és napját — a csányi anyakönyvek tüzvészben elpusztulván — a legszorgosabb kutatás mellett sem sikerült kipuhatolni.

Itt állt bölcsője, melynél a szabadság nemtője őt »a szabadság, egyenlőség és testvériség« bajnokává, majd a hazaszeretet hősévé és vértanujává avatta.

Élete, mely hazánk legküzdelmesebb korszakába esett, valódi mintaképe az igaz hazafi életének. Ha valakiről, ugy róla elmondhatjuk, hogy nem magának, hanem hazájának élt és azért halt meg.

Tanulmányainak befejeztével, ugymind azon időben az előkelő nemesség szokása volt, katona lett. A hadügyi levéltár adatai szerint 1813. augusztus 16-án lépett be az 5 számu Radetzky huszár ezredbe mint hadnagy. 1814—1815-ben résztvett a nápolyi hadjáratban. 1818 juliusban főhadnagyi ranggal quietált, de katonai magatartását és szellemét egész életén át megtartotta.

Huszonnyolcz éves korában megvált a katonaságtól Csányon telepedett meg, itt gazdálkodott és Zalavármegye táblabirájává lett. Ezen időtől a megyei közéletben előkelő szerepet vitt, az akkori megyei gyüléseken egész 1845-ig majdnem mindig jelen volt. A megyei közéletben vele egy időben szerepeltek: Deák Antal, Hertelendy György, Botka József, Kerkápoly István, Csillag Lajos, kik a megyének nagyérdemü alispánjai is voltak, Deák Ferencz, zalabéri Horváth János, Kisfaludy Sándor koszorus költőnk és még sok jeles tehetségü fia vármegyénknek.

Azon időben a vármegyék voltak a politikai élet központjai és az ország folytonosan védelmére szoruló jogainak és alkotmányának legerősebb oszlopai, ezek választották és utasitással ellátva küldték a követeket az országgyülésre.

A franczia forradalom és a napoleoni nagy háboruk lezajlása után a bécsi kormánynak törekvése talán erősebb volt mint valaha, hogy Magyarországot osztrák tartománnyá tegye és ősi szabadságától megfossza. E törekvés legfőképpen a megyék ellenállásán tört meg. Zalamegyében Csányi László mindig a haladási és reform párt első vezérei közé tartozott. Az alkotmány, függetlenség, szólás szabadság minden kérdésénét, — őt jellemzően kardjára támaszkodva, — szenvedélyes és lelkes szónoklatot tartott. Zalamegyének 1837. szeptember 25-én tartott közgyülésén mondott hazafias beszéde majdnem »nota pert« hozott a fejére. Ugyanis Zalamegye már előző közgyülésén elhatározta, hogy a többi vármegyével egyezően küldöttséget küld Pozsonyba, mely a megyei küldöttségek közös megállapodása után egyenesen Bécsbe menjen a királyhoz panaszaik és kéréseik előadása végett. —

Panaszuk és sérelmük sok volt, mert az 1832—36-iki országyülés berekesztése után megujult erővel következtek a kisérletek a szabadelvü nemzeti irány elfojtására.

A nemzet nagytehetségü vezéreit politikai perekkel igyekeztek elnémitani.

Wesselényi ellen nota-pert inditottak, a mellette fáklyás zenével tüntető ifjuság szónokát, Lovassy Lászlót, majd 1837. május 4-én Kossuth Lajost elfogták, mely kényuralmi eljárás ellen, a megyénk közgyülésein heves szónoklatok mondattak.

Zalamegye 1837. szeptember 25-én tartott közgyülésén a megyei küldöttségek összejövetelét eltiltó kir. intéző levél felolvastatván, ellene a szónokok egész sora szólalt fel: Deák Ferencz, zalabéri Horváth János, Hertelendy Károly, Inkey Imre, Dőry Imre és Csányi László. Csányi László különösen szenvedélyes beszédben vitatta a rendelet törvénytelenségét és inditványozta, hogy a küldöttségek e rendelet daczára is össze jöjjenek.

(Folyt. köv.)

adhatni s csak helyet foglal el az üzletekben, holt tőkét képezve, a mely nem kamatoz; megölője a kereskedők biztos alapjának és jólétének, bármily hosszu is az a terminus, amikorra az áru pénzértékének kifizetését kitüzték. A hitel igénybe vétele történjék mértékkel és okosan. Gonooljanak arra, akik igénybe veszik, hogy ez a hitel nem egyéb, mint a bizalom folytán kezelésül reájuk bizott tőke, melylyel visszaélniök nem szabad, és kiki csak annyi tőkét vállaljon el, a mekkorát gyümölcsözőleg bir kezelni. —

Mert valljuk be azt is, hogy a kereskedőknek bizony nagy százaléka mond csődöt évente, vagy legalább is fizetés képtelenné lesz. S mi ennek oka leginkább? Nyugodt lélekkel állithatjuk, hogy legtöbbnél az észszerütlen, oktalan gazdálkodás az, a mely leginkább a hitel igénybevételével nyilvánul.

Pedig a hitel veszedelmes fegyver is egyuttal, melylyel nem szabad játszani. A hitelképesség gazdaggá teheti számtalan derék iparosainkat, kereskedőinket, a hitel tönkre és koldusokká tehet csinos tőkével biró czégeket. Attól függ, miként és meddig vesszük igénybe azt.

Épp azért még egyrészt örüljünk, hogy a nagy Széchenyi álma ily szép valóra vált, de legyünk óvatosak, nehogy elveszitsük lábunk alól a talajt. Mert ha azt elveszitjük, akkor kész a veszedelem: a pangás megszünteti évtizedek üdvös munkáját és alkotását, hatalmasan megrenditi azt, a mire nemzetünknek feltétlenül szüksége van, — az általánossá vált hitelképességet.

Ha pedig ez bekövetkeznék, az ország el volna zárva a közgazdasági előhaladástól és a jóléttől.

A kisdedóvó egyesület alakulása.

A városunk közművelődésében oly fontos s élénk szerepet játszó kisdedóvó-egyesület a mult héten tartotta 5-dik alakulását.

Miután a tagok gyüjtése befejeztetett, e hó 17-én gyültek össze az uj tagok az egyesületnek létesitése óta fáradhatatlan elnöke, Ziegler Kálmán kir. közjegyző elnöklése mellett, hogy ujból alakuljanak s hogy az egyesületi működést ujabb három esztendőre megkezdjék.

A gyülés lefolyásáról értesültségünk a következő:

A gyülés határozatképes voltának konstatálása és annak megnyitása után, tudomásul vette a közgyülés a számvizsgáló bizottságnak Alszeghy Alajos által fölolvasott jelentését s ennek alapján elnök inditványára Polyák Mátyás gondnoknak a fölmentvényt megadta, sőt az egyesület ügyeinek szorgalmas és odaadó ellátásáért neki jegyzőkönyvi köszönetet is mondott.

Az egyesület vagyona ez idő szerint 3559 frt. 59 krt. tesz ki, melyből alapitványokra 3500 frt esik. A tavalyi bevétel 994 frt 81 kr., a kiadás 930 frt. s igy a szaporodás 64 frt. 66 krra rug.

Miután elnök jelenti, hogy az ujonan alakult egyesületnek 82 rendes és 3 alapitó tagja van, az alapszabályok értelmében ugy a maga, mint tisztársai nevében viselt tisztségekről való lemondást bejelenti.

Elnöknek a jelenvoltak nagy lelkesedéssel ujból Ziegler Kálmánt választják meg egyhangúlag. Kihivatkozva sokoldalu elfoglaltságára, nem igen hajlandó ugyan elfogadni az elnökséget, de ki nem térhetvén az általános lelkesedés megnyilatkozása elől, egy évre mégis elvállalja a tisztséget, mely kijelentését a közgyülés éljenzéssel fogadta.

A többi választások szintén közfelkiáltással következőleg ejtettek meg:

Alelnök Bernyák Károlyné, titkár Zrinyi Károly, jegyző Dekkert Józsefné, gondnok Polyák Mátyás, orvos Schwarz Albert dr., ügyvéd Wollák Rezső;

a választmány tagjai: Hirschman Leoné, Hirsehman Lujza, dr. Krasovecz Ignáczné, Pálya Mihályné, Rhédey Ferenczné, Wollák Rezsőné, Ziegler Kálmánné, Alszeghy Alajos, Gráner Miksa, Molnár Elek, Margitai József, Probszt Ferencz, Szeiverth Antal;

számvizsgálók: Hirschman Adolf, Thorday János, Jeney Gusztáv, póttag Polesinszky Emil.

Az elnökség fölhatalmaztatik, hogy a költségvetés összeállitásával a szokásos kérvényt az államsegélyért terjeszsze föl.

Az óvóegyesület ez év elején folyamodott a kormányhoz, hogy a város külső területén államköltségen egy fiók-óvódát állitson föl. A kormány értesitette ebbeli készségéről az egyesületet, de csak akkor hajlandó a fölállitást megfontolása tárgyává tenni, ha a város az intézet elhelyezéséről gondoskodik. A közgyülés hozzájárul a miniszter propoziczióihoz, megbizza a választmányt, hogy e tárgyban a szükséges előmunkálatokat megtegye, lépjen érintkezésbe ugy a várossal mint a kormánynyal, hogy a fiókintézet lehetőleg még a jövő tavaszszal már fölállitható legyen.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Hivatalos vizsgálatok.** Folyó hó 16. Háry István dr. megyei főorvos, Zala-Egerszegről, a lefolyt hét elején Tóth László törvényszéki elnök Nagy-Kanizsáról hivatalos eljárásban Csáktornyán időztek. Az első a helybeli gyógyszertárt, az utóbbi az itteni kir. járásbiróságot tette vizsgálata tárgyává.

— **Véglegesités.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Nagy Károly csáktornyai áll. tanitóképző-intézeti rendes tanárt állásában véglegesitette.

— **A nőegyesület gyülése.** A helybeli nőegyesület Bernyák Károlyné elnöklete alatt gyülést tartott okt. 15-én. Az időközben segélyért folyamodók kérvényeinek kedvező elintézése után az egyesület gondnoka Bencsák Sztana jelenti, hogy karácsonyi segélyezésre közel 100 frt. marad meg az egyesület vagyonából. A gyülés határozata szerint az egyesület ez összeget kikerekiti s ebből 50 frtot a szegény tanulóknak lábbeli beszerzésére fordit. — Folytatólag elhatározta a gyülés, hogy az egyesület czéljaira mulatságot vagy hangversenyt rendez. A rendezésre Alszeghy Alajos polg. isk. tanárt kérik fel, ki mellé rendező bizottság alakul meg az egyesület tagjai közül. — Az egyesület tagjainak szaporitása czéljából uj aláirásokat gyüjt az elnökség. A gyüjtésre az elnök és Kollarits Mihályné vállalkoznak. — Végül elhatározta a választmány, hogy a Festetich Jenő gróf által az egyesületnek adományozott 30 frtot a rendelkezési alaphoz csatolja.

Athelyezés. A vallás- és közokt.-ügyi m. kir. miniszter Kossich Ilona tanitónőt a stridói áll. elemi népiskolához helyezte át.

— **A »Zalamegyei ált. tanitótestület«** nagykanizsai járási köre tartja ez évi őszi közgyülését f. é. november hó 11-én (csütörtökön) d. e. 9 órakor Nagy-Kanizsán a községi polgári iskola rajztermében.

A polgári iskola épitése teljes folyamatban van. Az alapozási munkálatok kezdetüket vették s a munkások egész raja ott serénykedik, hogy a kedvező idő fölhasználásával az épület még az őszszel tető alá kerüljön.

— **Athelyezések.** A zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság Németh József csáktornyai szemlészt Letenyére, Babics József szemlészt Letenyéről Csáktornyára s Tepes Károly stridói szemlészt Nagy-Kanizsára helyezte át.

— **Athelyezés és kinevezés.** Laski József helybeli posta- és távirda-gyakornok Nagy-Kanizsára helyeztetett át, helyébe Kulcsár József neveztetett ki gyakornoknak.

— **Állatforgalmunk korlátozása.** A földmüvelési miniszter közzétett rendelete szerint a cs. kir. osztrák belügyminiszter, sertésvész miatt, a sertések bevitelét Ausztriába, október 20-tól kezdve, többek között Zalamegye területéről is betiltotta.

— **Bélyegmentes vásári kérvények.** A kereskedelemügyi miniszter folyó évi 52.203 számu rendelete szerint a vásárok áthelyezése és pótvásárok engedélyezése tárgyában a községek részéről benyujtandó kérvények és ezek mellékletei is bélyegmentesek.

— **A »Muraszombati járási általános tanitó-testület«** kebelében alakult »Magyarositó és közművelődési szakosztálya« f. é. október hó 28-án délelőtt 10 órakor Muraszombatban az áll. iskolában közgyülést tart.

— **Bucsuszó.** Mindazon t. ismerőseimnek és barátaimnak kiktől személyesen el nem bucsuzhattam, ez uton mondok »Isten hozzád«-ot. Pulai Ottó.

Athelyezés. A déli-vasut vezérigazgatósága Hauck István barcsi vasuti tisztviselőt hasonló minőségben Csáktornyára helyezte át.

— **Meghivó** a nagy-kanizsai irodalmi és művészeti körnek a felső templom ujjáépitési költségeire és saját alapja javára rendezendő Felolvasásaira. A felolvasások folyó évi október 24-én, november 7-én és 21-én, december 5-én és 19-én d. u. fél 4 órakor tartalnak a városháza nagytermében. A belépőjegy ára egy-egy felolvasásra személyenként 30 kr., mind az öt felolvasásra egyszerre váltva 1 frt. 20 kr.

— **Népesedési statisztika.** Születtek: Lesznyák József, Vidovecz János, Poszmodi Ferencz, Medved György, Horváth Ferencz, Novák Mária, Toplek Anna, Damis Ilona, Meskó György, Deutsch Olga, Istvánovics György, Gráh Ilona, Vollovics Rezső, Goricsanecz István, Balogh Andor, Toplek Mária, Leszkovecz Margit, Zebecz János, Vidovics György, Dvorscsák György, Patafta Magdolna; — Meghaltak: Kristofics Franciska (25 n.) Csucsek Mátyás (3½ év), Fodor János (3 h.) Jankovics Mária (4 h.), özv. Pintarics Flóriánné (80 é.), Czár Teréz (18 h.), Zadravecz Rozália (7 h.) Löbl Sándor (37 é.) Damis Ilona (7 n.), Leszkovecz Margit (8 n.), Kovács Istvánné (25 é.), Zebecz János (6 n.), Kolmánics Iván (½ é.), Antal Ferenczné (75 é.), Vuk Magda (9 h.), Meskó István (28 é.), özv. Verbanecz Imréné (72 é.). — Házasságot kötöttek: Sipos József és Koltai Mária, Révész Imre és Piket Franciska, Dokler István és özv. Perger Antalné, Kukovecz Antal és Poszavecz Mária, Compó

Andor és Rosenberg Anna, Králl Mátyás és Radics Rozalia, Svoboda Antal és Godina Etelka, Horváth Imre és Lebár Mária.

— **Csáktornya költségvetése**, 1898-ra a) Bevétel: Pénztári maradvány 1386 frt 17 kr., házbér 2396 frt, Zrinyi szálló hátralékos vételárának kamata 450 frt, haszonbér a helypénzszedési jog után 857 frt, a regále kötvények kamatai 11002 frt 48 kr., községi közmunka váltság és hátralék 1316 frt 46 kr., legelőpótlék és hátralék 943 frt 66 kr., marhavágatási díj 1600 frt, községi pótlék hátralék 3200 frt, rendkivüli bevétel 1000 frt. italmérés és fogyasztás után 19500 frt, különféle czimeken 1848 frt, előirányzott bevétel 51·874 frt 84 kr. — b) Kiadás: a városbiró és többi tisztviselő fizetése 3390 frt, rendőrség fizetése, lakbére és ruházata 1960 frt, szolgák és örök 1225 frt, bába 60 frt, irodai felszerelés. utiköltség 530 frt, az iroda kivilágitása 180 frt, a város kivilágitása 2564 frt, szegények segélyzésére 1300 frt, épületek fentartása 1000 frt, adó és egyenértéki illeték 2815 frt 49 kr., 50 ezer frtos kölcsön tört. részl. 2896 frt. 10 kr., utak, hidak, csatornák 1000 frt, szépitő egyletnek 600 frt, kórházi alapra 300 frt, hátralék a korházi alapra 3200 frt, fogyasztási adó 19000 frt. népiskola 9017 frt 27 kr., képezde fölépitésére 1000 frt, iparisko-lára 559 frt, különféle czimeken kisebb kiadások 1647 frt 45 kr.. előirányzott kiadás 54244 frt 26 kr. Szembeállitva a bevételt és a kiadást, mutatkozik 2.369 frt 42 kr. hiány.

— **Az uj postai értékjegyek.** A mint illetékes forrásból értesülünk, koronaértékre átszámitott uj postai értékjegyeket hoz a kereskedelmi miniszter forgalomba a jövő év kezdetén. Ezzel kapcsolatban több rendbeli más fontos reform is életbelép a postai szállittás terén. A közönséges levelezőlapok posladija ujévtől kezdve az eddigi két krajczár helyett öt fillér lesz s a posta szállitmányok egyéb nemeivel, hir szerint az ajánlott levelek portójánál is áremelések lesznek, a melyek összeségétől a kereskedelmi kormány a postai bevételek jelentékeny 4--500.000 forintnyi emelkedését várja. A jövő évi állami költségvetésnek előirányzásánál már számitásba is vették a postai portódijak emeléséből remélt eme bevételi többletet. — Az osztrák kormány koronaértékben való számitásával megelőzte kormányunkat. A becsi hivatalos ujság ugyanis a napokban tette közzé az uj okiratbélyegekre vonatkozó miniszteri rendeletet. E szerint 1898. január 1-jén uj koronaértékü bélyegeket hoznak forgalomba. Ezek a bèlyegek 35-félék és pedig 26 filléres jegyü. 15 pedig koronás. A vékony, átlátszó papirra nyomtatott bélyegek körül a koronások 41 milliméter magasak és 31 milliméter szélesek. A jelenleg forgalomba levő bélyegjegyek 1898. febrár 28-tól kezdve végleg forgalmon kivül helyeztetnek.

— **Halálos elgázolás**. Közel az ország határához, a déli vasut pályatestén, szerencsétlenség történt a lefolyt hét hétfőjén. mely egy 78 éves embernek oltotta ki életét. Meszarics Jakab a neve az áldozatnak. Emlitett napon reggel 8 óra 18 perczkor keresztül akart menni az 57·5 klm. jelző mellett Dráva-Vásárhely és Dúshegy között a töltésen, a mikor az arra robogó tehervonat alá került, mely fejét szétzuzta. A sérülés föltétetlenül halálos volt. A közigazg. részéről Wolf Béla dr. vasuti orvos bonczolása alapján konstatáltatott, hogy felelősség a szerencsétlenség megtörténteért senkit se terhel, s hogy az kizárólag az áldozat vigyázatlanságából eredt. Az elgázolt foglalkozására nézve koldus volt s nemcsak hallása, de látása is fogyatékos volt.

— **Égiháboru.** A szüret alatt jobbra fordult őszi idő verőfényének megint vége kan. A derült, kellemes, meleg napokat gyavori köd váltotta föl, majd szerdán délután sürü esőfelhők tornyosultak, melyekből estefelé valóságos nyári záporeső szakadt ránk. Villámlott, dörgött is akár csak a legnagyobb melegben. Azóta többször csöndes eső áztatja a földet, mely a hőmérsékletet ismét tetemesen lehütötte.

Lapunk mai számához a helybeli t. előfizetőink részére a m. kir. szab. osztálysorsjáték tervezete van mellékelve. Sorsjegyek kaphatók Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornyán.

Az »Osztálysorsjáték« a gyüjtők és sorsjegyelárusitók pénzügyi szakorganuma, mely szákszerü czikkek mellett az országban forgalomban levő összes sorsjegyek huzásait is közli — fennállása óta mint nélkülözhetetlen utmutatója és oktatója, különösen azok részére bebizonyult, a kik a m. kir. szab. osztálysorsjáték sorsjegyeinek elárusitásával foglalkoznak. Ezen kitünően szerkesztett lap utolsó számához mellékelve van a »gyorsnyeremény jegyzék« mintája, a melyet az »Osztálysorsjáték« előfizetői, a m. kir. szab. osztálysorsjáték huzásai alatt és pedig már egy órával a megejtett huzás után naponta ingyen kapják. Nem csak az, hogy ezen lapra való előfizetése, minden más sorsolási tudósitót feleslegessé tesz, hanem az »Osztálysorsjáték« előfizetői még azon kedvezményben is részesülnek, hogy a minden elárusitóra nélkülözhetetlen nyereményjegyzéket ingyen kapják, mely nemelőfizetok részéről be nem szerezhető. Ezen lap előfizetési ára 1 évre 3 frt, 1 fél évre 2 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest V., Sas-u. 1.

Általánosan tudott dolog, hogy mindennemü köhögés és tüdőbajnál a csukamájolaj az egyedüli és biztos szer, melyet az orvosi kar különösen azóta kezd ismét a gyakorlatba bevenni, amióta Zoltán Béla fővárosi gyógyszerész a már minden gyógyszertárban kapható teljesen szag és iz nélküli Zoltán-féle csukamájolajt forgalomba hozta.

Dr. Major Ferencz orsz. képviselő, volt tiszti főorvos igy ir az Ács-féle pilulákról. »Az Ács-féle Cascara-sagrada pilulákkal huzamosabb kisérleteket tettem s azokat bátran sorozom a legkitünőbb hatásu szerek közé, sőt sok tekintetben minden más szerek fölött előnybe helyezem stb. Dr. Major Ferencz s. k. — »Jó hirnevének örvendő Vasmanganpeptonat-labdacsaiból kérek ismét egy patiensem részére stb. Csik-Gyimes, 1896. szept. 1.-én. Kiváló tisztelettel dr. Bück Géza s. k.« (Számtalan ily levél.)

CSARNOK.

Légrád vára.

(Elegia.)

A szellem lenge szárnyain, homályos multba révedek,
S letünt emlékein, elmélázik lelkem.
Fojtó köd ül a vén időn s oly gyarlók a földi szemek! . . .
De im! . . itt a varázs . . s a kárpit fellebben
Kápráztató szinpompa, fény sugárzik mindenünnen szét,
Minőt a képzelem teremt, de lény — soha!
Csak tünde, ábrándos világ, csalóka kép, bizton hinnéd,
A mely megejt s korán megássa sirodat.
Egy sivár bércznek zöld ormán, sudár-torony magasba néz,
Szemembe néz a szép, a csábos, büszke vár.
Lelkemben él alakja még; a dóm, mit meg nem törte a vész,
S a mit aranynyal hint be a kelő sugár . . .
A zúgó Dráva habjai, suttogva lejtnek csendesen
S a szirtek ajkira lágy csókot lehelnek.
Zászló lobog a vár fokán, a szellő rázza kedvesen,
Pajzánul kergeti s perczig se nyugszik meg . . .

— De most megcsörren a fegyver, a harczi kürt csatára hiv;
Sivit a sok golyó, pusztit, dúl a halál.
Fenséges hév, a mely hevit, a melyre lángban ég a sziv;
S hol ádáz a küzdés, ott bátran sikra száll.
Aczélkard villog szerteszét: horkol, tüszköl a harczi mén;
A füstgomoly kábit; ágyu bömböl, dörög,
Heves minden roham, de nem tágit a hivő keresztény . . .
Halálhörgés hallszik, . . . már veszve a török . .

Az ellen fút; a rend bomlik; nyomukban hősi leventék . . .
Elől derék, vitéz, dicső Zrinyink vágtat.
Nyusztprémes kacagány vállán; nyakán és forgóján drága ék.
»Előre!« zúg, s mint bérczi sas, száguld a had.
— S most néma csendeség borong, az áldott, szentelt hamvakon;
A béke-geniusz leng álmaik felett.
A hol dühöugött hajdanán, az öldöklő dæmon — vakon,
Kalász hullámzik ott, s viraszt a kegyelet. —

— De hah! . . . mi nesz zavarja meg csendjét a méla hűs éjnek?
Nehéz, sötét fátyol takarja az eget.
Szendergő, mély álom borul a tájra! . . tán már nem élnek?! . . .
Huhog s csapongva jár kuvik a rom felett.
Bugással kondul a harang, rezegve száll el bús hangja;
Csörög, zörög, zizeg minden fa hervadó, aszott lombja . . .
S felhők mögől kibuj egy szende holdsugár . .
Megnépesül az omladék, a hold derengő fényinél.
Bizonytalan fényár zománcza mindenütt . . .
Szelid, langyos szellő közelg, nyomába szellemgárda kél . . .
Kopár rögön, véres mezőn, tanyát ott üt.
Halvány, sápadt ábrázatuk. halálcsók ég az ajkakon;
Lépésük halk, miként a röpke aetheré.
A liljomtóga keblükön zephirként függ, de vakitón . . .
A had suhogva ront az omladék felé . . .
Miként a kéklő oczeán, dörgő morajjal jajdul fel,
Ha készteti a bősz, vad. bömbölő vihar:
Akkép csattog, reng, döng a föld midőn, a gárda tánczra kél.
De lám! pirkad, dereng, s . . eltün a szellemkar.
— Biborpalást az ég ivén! dörögve zug a korszellem szava:
»Csatára!« honfiak! magasztos, szent ügyért!
Buzogj te korcs magyar, ha hiv az eszme és az ős haza;
S ha kell ne élj csupán, de ontsd a gyáva vért!«
S ha átkos záporként ömlik reánk az ellenség nyila,
S ha elfajult nemünk végsarja küzd csak már:
Nem zár be még a sir, hazám! Dicső honunknak kell virulnia!
Mig Zrinyi leng feletted, él reménysugár!

Felelős szerkesztő: MARGITAI JÓZSEF
Segéd-szerkesztő: ZRINYI KÁROLY.
Kiadó és laptulajdonos: FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

XIV. tečaj. Vu Čakovcu, 1897. 24-ga oktobra Broj 43.

Sve pošiljke se tičuč zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo: Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeči družtveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeden jedenkrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . . 4 frt
Na pol lela . . . . 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštajć 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računajú.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Govor minister predsednika.

Govor ministra-predsjednika baruna Bánffya, kojim je odgovoril na interpelaciju oblegata Julija Lukácsa vu sesiji zastupničke hiže zajedničkoga sabora o fiumanskom pitanju, glasi vu cělosti:

Štovano spravišće! Odgovarajući na interpellaciju zastupnika Lukácsa, prećtel budem prvlje svega jednodušno želju magjarske i fiumanske regnikolarne deputacije od godine 1883. Ova veli, nek se včini sve, kaj se vu okviru zakona izpeljati dade, da se veze, koje vežu Magjarsku i Fiumu. Držim, da nam ova izjava ima biti vodilicom vu svim odredbama, koje se tiču Fiume (Povladjivanje) i da ne valja sve, kaj je glede Fiume izbilo na javu. izrabiti vu političke, vu stranačke svrhe (Tako je), pak time povekšati potežkoče, koje, prěće uredjenje ili bar provizorno podržanje takozvanih fiumanjskih odnošaja. Već od godine dan ovamo razpravlja se to pitanje na raznim mjestima i vu ranim krugovima, a da se nije zašlo, dublje vu biće ovog pitanja, ter ga pojedinci nisu promatrali s stanovišta netom pročitane želje magjarske i fiumanske regnikolarne deputacije od godine 1883. Visoka će hiža (spravišće) stoga pojmiti, da je pod tim okolnostima vladi težko, da se ponovno izjavi, što s naglašenog stanovišća ne bi hasnilo niti samoj stvari. Pokehdob sam se i onak već opetovano izjavil o fiumanskom pitanju, oklěval (odgadjal) sam s toga razloga, da odgovorim na interpelaciju, stavljenu još vu juliušu toga ljeta. Izjavljujem sasvim iskreno, da ne bi niti denes odgovarjal, kad ne bi zastupnik Lukács odlučno i — po mojem nazoru — nekaj suviše pretenzioznim tonom pozval bil predsjednika, da me sklone na odgovor. Pokehdob je anda to odlučno izkal i pokehdob je to moja dužnost, odgovoriti ću denes, prem da neznam, dali ću time poslužiti samoj stvari. (Tak je! na desnici.) Žalim, kaj gospon zastupnik denes nije nazočen.

Ali ne ću da odgovorim samo na stavljeno pitanje, nego ću se nekaj dublje vpustiti vu stvar, da raztolnačim položaj i da kažem, kaj kani vlada, koja se bavi tim pitanjem, za vezda včiniti, da se izprave nekih krivi nazori, jer je potrebno vu interesu same stvari, da se izprave. Kad bi se hotel ograničiti na sgoljnu interpelaciju, koja radi o popunjenju guvernerske stolice, mogel bi jako kratek biti. Interpelacija glasi naime: (čita poznatu interpelaciju zastupnika Julia Lukácsa): Visoko pravišće; Bavil sam se, osobito prošlih godinah, trajno i obsežno fiumanskim pitanjem i fiumamskom upravom, ali nisam primjetil, da bi praznina na stolici fiumanskog guvernera za upravu varaša Fiume i za položaj Fiume štetna bila. S toga se nisam požuril s odgovorom na interpelaciju. Od onda prošla su 3 do 4 mjeseca, pak držim, da će biti hora, popuniti izpražnjeno mjesto. Interpelant pita, da li je istina, da se mjesto guvernera ne će popuniti, nego da vlada kani namjestiti onde višega činovnika sa djelokrugom kraljevskoga povjerenika? To nije istina! Činjenice dokazale su, da to nije istina, a nije to nikad bila ni namjera vladina, niti je vlada o tom razmišljala. Stoga nije ni izpeljala takovu osnovu.

To bi bil odgovor na interpelaciju, a vezda nek mi bude dozvoljeno, da se potanje zabavim fiumanskim pitanjem. (Čujući) Drzim, da je to potrebno s razloga, da se uputi javno mnenje i javna štampa, koja, po mojem nazoru, to pitanje nije pravo shvatila i o njem razpravljala. Potrebno je to i s toga, da visoko spravišče dobije pravu sliku fiumanskog pitanja i da se osvedoči, kak nije shodno ni opravdano, da se to pitanje izrabljuje vu političko-stranačke svrhe, jer se tim ne čini usluga ni Magjarskoj, niti samoj stvari. (Povladjivanje desno.)

Štovano spravišče! Fiumansko pitanje sastoji vu tom, da se ustanovi državo-pravi položaj Fiume i njena državo-pravna pripadnost. Ovo pitanje nije sada na dnevnom redu. Tim pitanjem imala se je i ima se baviti regnikolarna deputacija, kak kaj je to bilo godine 1869. i 1883., no žalibože svaki

ZABAVA

Sami od sebe zvoneći zvonovi.

Bilo je 29-a Novembra 1378-e godine. Varas Prag u Českoj, drugač vesel, ležal je sad tu na Moldavi tih i žalostan, pak akoprem je stoprv z večera bilo, vulice inače živahne, bile su prazne. Nigde nikoga bilo videti! Samo po kučah su još gorele svietiljke a u sobah su sedeli žalostni varaški stanovniki. Sve se je danas držalo ozbiljno i na ničijem licu nije bilo videti smieha, te se le iz svakog lica kazala potištenost i nekakova zabrinuta žalost. Ah, bila je žalostna noć za Česku!

Cesar Karol IV, on pravi otac česke zemlje, ljubimac svih srdcah, ležal je gore u kraljevskoj palači na umoru. Liečnici, koji su okolo postolelje na smrt bolestnoga kralja stali, su se svom stanovitostjum izjavil, da će smrtni angel ov hip dojti i dušu zmožnoga vladara pred tronuš božji odpeljati. U kraljevoj sobi je gorela samo jedna tamna lampica, za da prevelika svetlost umirajućemu bolestniku nepači, i baš to je žalostna čuvstva okolo stoječih još više povečavalo. Mučeć su u sobi okolo postelje stali velkaši zemlje, dočim su dieca umirajučega okolo klečala i plakala. Umirajuć kralj im je još podielival mudre i hasnovite nauke te se je pripravljal na viečni put, iz kojega još nijedan putnik nije natrag došel.

Već mu je svećenik podielil nebesku putnu hranu, najme presvetu pričest, i već ga je svetim uljěm pomazal, tum nebeskom okriepom na viečni put, a onda je tiho moleći stupil na stranu. Tiho i mirnom izrazajem lica je sada kralj ležal, a i u sobi je vladala takova tihoča, da bi čoviek skoro bil mogel hod zviezdah na nebu čuti.

Čuj! Na jedan krat se zgasi iz svih pražkih turnov mukli glas zvona, jedan udarac, pol minute za tim drugi, opet za tim tretji. Svi probliede te se presenete, samo kralj leži mirno i bi reći veselim licem, te mu je na ustnicah kakti podsmieh videti.

„Deca, moja dieca“ — veli sad po tiho umirajućim glasom — „Čujte, već me moj zveličitelj zove! Ja mu se pokoravam — zbogom ostanite!“ To izgovorivši zatvori za uviek svoje oči jošče zadnjom molitvom na ustih.

„Mrtev!“ — zaviknu svi muklom bolju u srdcih, koji su na smrtnoj posteli bili sakupljeni, i komaj da je med suzami ta rieč bila izgovorena, nut, pričmu u stolnoj cirkvi sv. Vida u Pragu svi zvonovi zvoniti. Ali kakovo je to bilo zvonenje! Još nikada se nije taj glas rečenih zvonov čul! Glas zvonov pako je bil takov kak da je batiga niekim mehkim suknom preoblečena i onak udara u zvon, a to je onda bil tak žalostan glas, tak mukli i tužni glas, da se je sve pričelo plakati i dapače oni tvrdi muževi, koji su do sad bol nad velikim gubitkom u svojih prsih silom tiskali, razplakali su se sada kak mala dieca.

Tko pak se je nad tim noćnim zvonenjem najbolje osupnul, dapače prestrašil, to je bil zvonar stolne cirkve svetoga Vida. Kad je na jedan krat nad svojom glavom začul sve zvone zvoniti, jer on je u turnu i stanuval, samo malo niže od zvonov, kad je čul glas od najvećega do najmanjega zvona, skočil je vez zbunjeni iz postelje te je kak da je zaniemel, zabezeknut tu stal Em su ključi, kojimi su se vrata k zvonom odpirala, pri njem bili, anda tko je mogel bez njega do zvonov dojti, pak još ktomu u ovo nočno doba. Ves zasopljen dobeži anda povuzkih štengah gore do zvonov i kad vrata ključem otvori ima i kaj videti! — Tu nije bilo niti žive duše u turnu, miesečina je jasno svietila svojim bliedim svetlom kroz oblok u turen te se je moglo dobro videti, kak batige same od sebe u strane zvonov udaraju i to tak tiho-tužno, da je srdce onoga, koj je čul moralo pucati.

put bez uspjeha. (Horanszky: O tom se ne pita! Glasovi na ljevici: Baš to je pitanje!) Molim nekaj strpljivosti. Moram govoriti objektivno, a da ovde neprosudjujem stanovišće magjarsko ili horvatsko. (Povladjivanje desno. Vikanje na ljevici. Madarasz: Tu neima Horvatska nikakvoga posla!) Visoko spravišće će pozvano biti, da na temelju predloga regnikolarne deputacije vu tom pitanju stvara svoje zaključke, ter će se na tom temelju odlučiti o državnopravnom položaju Fiume i njenoj državnopravnoj pripadnosti.

Štovano spravišče! §. 66. zak. čl. XXV. 1868. ustanovljuje modus procedendi, kako se to pitanje rěšiti ima. Pokehdob taj paragraf ustanovljuje, da se vu toj stvari ima polučiti jednodušni sporazumak izmedju magjarske, horvatske i fiumanske regnikolarne deputacije, nemogu to pitanje smatrati konačno rěšenim tak dugo, dok se to sporazumljenje vu smislu §. 66. ne polući. Dok to nebude, moremo razpravljati na temelju statusa quo, ter se baviti sa uredjenjem upravnih odnošaja.

Na temelju provizorija, što ga je na osnovu razpravah regnikolarnih deputacija vpeljala vlada, i to na temelju jednolišnih zaključaka magjarskoga sabora od 15. marciuša 1890. i horvatskoga sabora od 20. juliuša 1870., koji zaključci glase: »Magjarska vlada preuzimlje upravu vu varašu i kotaru Fiume«, preuzela je magjarska vlada upravu. Držim, da se za to, što je magjarska vlada na temelju zaključaka magjarskoga i horvatskoga sabora dužna, da upravja varašom i kotarum Fiume, ne da zaključiti, da je taj provizorij nepromjenljiv — kak to Fiumančani misle — i da se tamošnji položaj absolutno promeniti nesme. Sama horvatska regnikolarna deputacija izjavljuje se vu svojem zapisniku od 12. juniuša 1869. o načinu uredjenja provizorne uprave ovak: »Sudjelovanje gospode zastupnikah varaša Fiume vupregovorih, koji su preduzeti radi rěšenja fiumanskoga pitanja, bez dvojbe osnovano je na zakonu, ter će se imati to pitanje svojedobno rěšiti na tom temelju; radi li se pako o tom, da se vu tom položaju od nevolje stvori provizorij za Fiumu, to se ima smatrati izključenom ingerencija horvatskih i fiumanskih zastupnikah, jer uredjenje tamošnjega provizorija, gde je to absolutno potrebno, spada na agende vladine, a ne vu agende zastupnikah pojedinah municipijah.«

Anda i sa stanovišta horvatskoga, koje je ujeduo i stanovište magjarske vlade, bez svake je dvojbe, da je za vrěme trajanja provizorija magjarska vlada ovlaštena, da se iz bez intervencije fiumanskoga zastupstva more baviti upravom na Fiumi i da je vlastna uvedenjem novoga zakona odrediti potrebnu promjenu godine 1871, ustanovljenog provizorija. (Tako je! na desnici.) To je tim izpravnije, što se kaže vu izvješću regnikolarne deputacije: »Fiuma nije vlastna, da sama uredi i sama ustanovi svoje autonomne poslove.«

Vezda postojeći provizorij osniva se na predlogu, što ga je magjarsko ministarsko vieće 24. juliuša 1871. podneslo Nj. Veličanstvu i koji je proveden imenovanjem fiumanskoga guvernera, a da se pri tom nije tražila ingerencija Fiume. To dašto nije prěčilo, da se ustanovi fiumanski gradski statut, što ga je vlada odobrila. Pokehdob anda Fiuma pod ovim okolnostima nije imala nikakvu neposrednu ingerenciju i dispoziciju na stvaranje provizorija, magjarska je država vlastna još i denes, da se brine za poslove fiumanska uprave.

(Dalje drugi put.)

KAJ JE NOVOGA?

— *Prosimo naše poštuvane predplatnike naj nam vu zadnjim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplatne ponovilju!*

Magjarske službene novine

oglasile su sljedeće previšnje rěšenje:

„Na predlog Moga magjarskog ministra za bogoštovlje i nastavu dozvoljujem, da budimpeštansko sveučilište Njezino Veličanstvv kraljicu rumunjsku Jelisavu Louisu Otiliju podeliti doktorski diplom.

Vu Budimpešti, 13. oktobra 1896.

Ferencz Jožef s. r.

Dr. Julio Wlassics s. r.

Imétek pojedinih državah.

Medjunarodni zavod za statistiku imal je ove godine šesto zasědanje, koje se obderžavalo vu Petrogradu od 30. augustuša do 6. septembra. Jeden odsjek razpavljal je o medjunarodnoj statistiki gibivog imetka burzovnih efekta. Na bernskom kongresu, koji je obdržavan 1895. dobil je odbor za gibivi imétek nalog, da najde najbolji način za procjenu kapitala i kamatnoga iznosa odnosn dohodka narodnih i medjunarodnih efekta. Kano izvjestitelj izebran je narodni ekonom Alfred Neumarck, urednik „Rentiera". Iz izvješća vadimo ovo: Kaj se tiče gibivog imétka dèli se on ovak: Englezka, 182·6 milijarda franaka, Njemačka (Prajzka), 92·0 milijarda franaka, Francezka, 80·0 milijarda fr., Rusija 25·4 milijarda fr., Austrija, 24·5 milijarda fr., Italija, 17·5 milijarda fr., Nizozemska, 13·6 milijarda fr., Belgija, 6·2 milijarda fr., Rumunjska 1·2 milijarda fr., Škandinavska 0·7 milijarda fr.. Danska 2·7 milijarda fr.

Helfy Ignac.

Vu Budimpešti preminul je nakon dugotrajnoga betega poznati magjarski političar i član zastupničke hiže magjarskog sabora, Ignac Helfz, vu 68. godini dobe svoje. Predsjednik zastupničke hiže magjarskog sabora, Szilágyi, posvetil je uspomeni pokojnikovoj zanosno spemenslovo. Helfi bil je vjeren pajdaš i prijateij pokojnomu Ljudevitu Kossuthu, ter je za vrěme revolucije ljeta 1848. bil njegova desna ruka. Nakon katastrofe kod Világoša bil je vu Erdélju vlovljen i zaprt, no nakom nekoliko mjeseci iztražnog zatvora (rešta) na slobodu puščen. Za tim je nastavil svoje navuke vu Beču i vu Padui, ter je živel u Turinu kakti dopisnik sranjskih novinah i izdaval lastovite

---

Niekoje vrieme je zvonar kakti okamenjeni tu stal te ga je po cielom tielu obhadjala nieka sveta zima, koja mu je išla kroz kosti i mozag, i kad je za nieko vrieme malo ksebi došel, obrnul se je, pričel je po štengah od straha bieżati te je skoro bez duše dohropil u svoju sobu, gde se je zrušil i duže vriemena u omiljavici kakti zamrt ležal.

Glas o smrti predobroga kralja, kakovoga Česka niti prije niti poslie nije imala razišel se je kakti vietar po cieloj zemlji. Sve se je plakalo, sve je tugovalo i zdihavalo za svojim predobrim otcem, sve mu se je za dušu dan i noć molilo. Ali glasom o smrti kralja se je zajedno i glas o ćudu sa zvonovi po cieloj zemlji razišel i kad se je svriemenom za stalno ustanovilo, da ta pripoviedanja o zvonovih, kak su od varaša do varaša, od sela do sela se razglasuvala, nisu nikakova izmišljotina, te kad je mnogi išel osobno u Prag, samo da se osviedoći na licu miesta o dogodjaju i onde ćul potvrditi ćudo od ljudih, koji su svemu osobno prisustvovali, onda je svaki pobožno oči dignul prama nebu te je rekel: „Ovde su nebesa kroz posvećene zvone govorila!"

Još se je puno godina za tim med pukom pripoviedalo o samozvonećih zvonovih stolne cirkve sv. Vida u Pragu, prigodom smrti predobroga kralja Karola IV-a, za kojim se je narod još poslie pokopa istoga dugo plakal, kak se dieca za svojim otcem plaću, te je mnogi govoril o zlatnih vriemenih za vladanja kralja Karola IV-a.

Ja sam ovu cielu pripovest vzel iz jedne stare latinske knjige, koju sam prigodom sekundicijah moga strica Hieronyma našel u niekom starom nezaključanom ormaru na hodniku vani u Podturnu na farofu, pak sam ju kakti prilično još dobar latinac na hrvatski prevel.

Na koncu još dalje malo opisava kraljeve krieposti, pak doslovce veli, da je rečeni kralj svoju česku zemlju i svakoga pojedinoga svoga podanika tak ljubil, da se ta ljubav bi imala kakti kakov izvanredni pojav (phaenomen) smatrati, pak veli konačno, da roditelj more samo jedino jedincato diete tak ljubiti kak je kralj svoje podanike ljubil, ali su mu zato i njegovi podaniki ljubav isto takovom ljubavju vračali.

I akoprem je od onda još mnogi češki vladar umrl, (tak veli na koncu knjiga) ali zvonovi stolne cirkve svetoga Vida više nikada nisu sami od sebe pričeli zvoniti.

Težko razdielenje.

Koje si u Turskoj u družtvih šalno čibicami predočuju, ima svoju jezgru u sliedećoj arapskoj priči:

Nieki stari muhamedanac je ćutil da mu život ide na konac, pak je zato razdielil sve svoje blago, sedamnajst gamilah, med svoje sine ovak: Najstariemu Hassanu polovicu; drugomu Muhamedu jednu tretjinu; Mustafi, tretjemu pako, jednu devetinu. Selo, u kojem su ovi stanovali, je ležalo na cesti, kud su hodočastnici prolazili u Mekku. Stari muhamedanac je vumrl te su se sada sinovi hoteli polag naredbe otčeve razdieliti, jer oni su visoko štovali njegovu zadnju volju. Ali pri dielenju nisu mogli na konac dojti, jer se broj „17" neda niti kroz dva, niti kroz tri, niti kroz devet tak dieliti, da nebi nikaj ostalo, a živu gamilu pak ipak nije moći komadati. Anda se je porodila svadja med njimi, jer je pri razdieljenju svaki hotel svoju hasen imati, i već je skoro došlo do krvi prelievanja.

U tom hipu dojaše iz Mekke jedan drviš (pop) na gamili uzput, koj je putem popeval svete turske piesme na čast Allahu. Čuvši svadju braće, zaustavi se te zapita za razlog iste: a kad čuje za kaj se svade, veli: „Ja idem iz Mekke od svetog groba i neposiedujem ništa do ove gamile, na kojoj jašem, ali Allah mi je zapoviedal, da ju vam prikažem, za da se budete mogli po želji mrtvoga vam otca razdieliti. Ja sam

noaine, vu koji su pisali Kossuth i Klapka. Vu sedemdesetih godinah povrnul se je vu domovinu, ter je bil izebran narodnim zastupnikom (ablegatom). Kakti takov priključil se je skrajnjoj lěvici, ter su ga vu Magjarskoj držali zamjenikom Kossuthovim. Posredovanjem Helfyjevim običaval bi pokojni Kossuth izjavljivati svoje nazore vu modernoj Magjarskoj. Vu saboru bavil se je poglavito financijalnim pitanjima. Helfy bil je rodjen ljeta 1830. od izraejskih roditeljah, a zval se je prvlje Heller. Kossuthova stranka priredila mu je sjajni pogreb.

Španjolske žrtve za Kubu i Filipine.

Španjolsko taborsko ministertvo sastavilo je zanimive podatke o žrtvah za Kubu i Filipine. Od 19. novembra 1895. do majuša 1897. poslala je vlada na Kubu 13 vojnih transporta, koji su sadržali 181,738 soldatov, 6261 oficirov i 40 generalov. Na dalje su onamo poslane 212.542 puške, 320.406 kilograma baruta (puškinoga praha), 62,088.670 patrona, 16,712 sabljah, 91, kanon, 12 kanona za hitro pucanje (strěljanje) i 29.500 krugljah. Na Filipine je poslano 27.768 soldatov, 881 oficir, 9 generalov, 43.100 puškah, 24 kanonov, 24.910 kilograma baruta, 21,726,585 patrona i 30.604 kruglje za kanone.

Prodal ženu za pol litra žganice.

Vu Szentleányfalvi, aradska varmegjija, prodal je muž Ivan Valko svoju ženo rodjaku svojem Andrašu Lengyelu za pol litre žganice. Poštena žena rada je pristala na pogodbu, ar njoj se daleko mladi Lengyel bolje dopadal, nego stari Valko. No žandarija zeznala je za taj kupo — prodajni posel, ter vlovili kupca i prodavca, i tak je žena ostala predbježno prez muža.

Solun.

Vu novinah »Revue des Deuks Mondes« pripovéda M. Pierre Mille o svom putovanju po Tesaliji. Jedna od najzanimivijih činjenica, kaj se opaža vu stanovitim krajevima turskog carstva, je osobila uloga, što ju počimaju ondi igrati židovi. Ima varašov, gde im je broj vanredno narasel, Tak je naprimer Solun denes židovski varaš. Od njegovih 120.000 stanovnikah ima 70 do 80.000 židova. Dašto da vu Solunu ima zastupnika vsih vjerah i fajte: Turkov, Grkov, Bugarov, Albanacov, Vlahov i Srba, nebroječi kolonije Franceza, Engleza, Nemcow i Talijana. No sve se te narodnosti za malo negube vu slapima židovstva. S obzirom na ogromni svoj broj, morade večina Izraeličana napustiti (ostaviti) banku i trgovinu, koje ih naravno nebi mogle vse da hraniju. Denes su vu Solunu vredjeni kak vsaki drugi narod, imajući svoje težake, mestre, ribare, dapače i vu okolici gradskoj svoje vrtlare. Tipovi (obrazi), koji se ondi vidiju, zmišljavaju na nas asirske figure vu muzejima.

Izmedju toga židovskog pučanstva i turske uprave nema nikakove protimbe. Dok Srbin, Bugarin i Grk senjaju, da će svakome od njih jednog dana pripasti Solun, podlažu se Izrealičani dragovoljno pod gospodstvo tursko, I njihovo je podlošničtvo tak iskreno, da, smatravši tursko-grčki tabor nekim narodnim ratom, nisu hoteli da se posluže svojim jušom, da nesluže vu vojsci, već su Edhem paši poslali dober broj dobrovoljcov. Ovaj je pojav zanimiv vu naše doba, kad se o »sionizmu« toliko govorilo.

Zaboravljena zaklada.

Nakon smrti vrhovnog načelnika grada Budimpešte, Karla Ratha, našli su vu kištici (ladleku) njegova stola 20.800 for., vu gotovom penezu, i 16.000 kruna vu vrědnostih papirih, koju svotu je poznati budimpeštanski dobrotvor Pavel Rökk još godine 1888. poslal Rathu, da se ustroji zaklada za podporu učiteljskih vdovicah i sirotčadi, Vu priležečem pismu zamolil je Rökk vrhovnog načelnika, neka sastavi zakladnicu, a vu drugom pismu od godine 1891. požuril je svoju molbu. Vse to ostalo je neréšeno, a penezi ležali su vu stolu 9 ljet prez intereša.

---

siguran, da ću drugu gamilu najti, jer Allah je svemoguči."

Ove rieči i prikaz drvišev je bratju primiril te su se sad na njegov tolnač pridielili, kak im je bila želja njihovog pokojnog otca. Drviševe gamila bude sada knjihovim sedamnajst gamimam pridružena te ih je sada bilo osamnajst. I sad je išlo:

Hassan je dobil polovicu
od osamnajst, anda 9 gamilah
Mohamed jednu tretjinu
od osamnajst, anda 6 gamilah
Mastafa jednu devetinu
od osamnajst, anda 2 gamile
Ukupno 17 gamilah

Začudjeno gledaju braća, kak drviš svoju gamilu, koja je pri dielenju preostala, zajaše i svoje putovanje nastavi, pievajući dalje na čast Allahu svete piesme. Na ovoj ćudnovatoj mogučnosti dielitbe bez ostatka su bratja spoznala svetost kodoćaštja u Mekku te su se na zemlju hitili i klanjali Allahu.

Em. Kollay.

Nekaj za kratek čas.

Zabava veselim i batrivenje žalostnim. Priredil Glád Ferencz školnik. Izdanje tiskare Fischel Filipa (Strausz Šandor), *cěna 50 kr.* Vu maloj ovoj knjižici sabrano je vnogo šale i dosjetke, pak se za fal cěnu, kaj košta, — more vsakomu osobito preporučiti.

Knjižara i štamparija
Strausz Šandora
Čakovec.

Nekaj za kratek čas.

Sudec: „Kak ste se pak podufali nazad dojti, kad sam Vas dal već pet krat per šub dimo pretirati? Vi potepuh!"

Vandravec: „Znaju dragi gospon sudec, — ja sam jako dobroga srca, — ja sam se né mogel tak dugo na njih srditi, kak oni na me!"

—

Apotekar: Proti staromu kašlju-brehu nemreju si nikaj bolšega kupiti, kak ovaj teh. —

Beteżnik: Je, ali mene već prěk pet ljét kašelj kole.

Apotekar: To je nikaj né zato ako njih bude još deset ljet kašelj klal, i onda je ov teh dober.

—

Kapelan: Poveć li meni Marko, kaj to znamenuje, vu znoju lica hoćeš jesti kruha?

Marko: Rěči: vu znoju svoga lica hoćeš jesti kruh, znamenuje, da čověk mora tak dugo jesti kruha, dok ga neoblije po licu znoj.

—

Notariuš: Anda Gjurek ti vezda otideš med soldate, tak ostani zdrav i ponašaj se dobro!

Gjurek: „Na isti način gospon notarjuš!"

V u d o l n j o j D u b r a v i.

Muž: Prosim ponizno gospona voditelja matice, ja bi se rad razpitati s mojom ženom.

Voditelj: A zakaj?

Muž: Zato, ar mi Zena preveč pije žganicu, i tak je navěk pijana.

Voditelj: Hm! pak se ti na to tužiš, koj si vsaki den pijan . . .

Muž: „Prav zato, — ar jeden mora pri hiži biti trězen!"

Z l o b n o.

Punica „Znaš li morti, Peter, čim se najbolje hraniju papige."

Zet: „Arsenikom."

D e č i j e s h v a č e n j e.

Jurek (opazil je prvi put malu kaču): Mamika, mamika, pogledaj, tam se giblje pěsji rep prez psa."

N e m a p o m o ć i.

Otec (sinu): „I ti hoćeš, Joška, da budeš doktor? Izbij si tu bedastu misel iz glave!"

Sin: „ali zakaj, japica?"

Otec: „Stvar ti je zevsema jednostavna. Ja te nemrem bogato podpomagati, a praksu dobije mlad doktor stopram onda, kada se oženi, a ženiti se nemre, dok nedobije praksu."

Č e d n a.

Barun: Reci mi jenkrat, Rozika, bili me hotela uzeti za muža?

Rozika: „Ali milostivi gospodin, gdo bi tak bedasto mislil."

N j e g o v i z g o v o r.

Žena: „Kaj, Ferko, ti dohadjaš opet, pijan dimo?"

Muž: „Nije čudo, draga žena, čověk je stvoren iz prašine, a ta pravi veliku žedju."

Glád Ferencz.

Gabona árak. — Cienn žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	10,75	—
Zab	Zob	5·50	—
Rozs	Hrž	6	—7
Kukoricza uj	Kuruza nova	4·50	—
» » ó	» stara	4·50	—
Árpa	Ječmen	5·50	—
Fehér bab uj	Grah beli	6·75	—
Sárga » »	» žuti	5·	—
Vegyes » »	» změšan	5.	—
Lenmag	Len	7.	—
Bükköny	Grahorka	5·	—

Odgovorni urednik
MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér.*

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a *Szerk.*

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, szines *Henneberg-selyem* 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt sat. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szin és mintázatban sat.) a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállitva, mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és kir. udvari szállitó) **selyemgyára Zürichben.** — Svájczba czimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 4

Hirdetések.

911/vh. szám 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a perlaki kir. járásbiróság 1897. évi 7265./p. 97. számu végzése következtében dr. Tamás János perlaki lakos javára Ujlaki Lőrincz és társai perlaki lakósok ellen 225 frt s jár. erejéig 1897 évi szeptember hó 27-én foganatositott kielégités végrehajtás utján lefoglalt és 512 frtra becsült, 2 kukoriczakas, gazdasági eszközök, takarmány, szalma, 2 lószerszám, 2 ponyva, szarvasmarha, sertvése, bab, szobabutor, ágynemü, 1 pajta és egyéb apró tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. jbiróság 7989./p. 1897. számu végzése folytán 225 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi aug. hó 2. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 47 frtban bíróilag már megállapitott költségek erejéig a helyszinén vagyis Perlakon leendő eszközlésére

1897. évi novemb. hó 21. napjának délelőtti 10 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Perlakon 1897. október hó 18-án

Stern Frigyes
kir. birósági végrehajtó.

890/vh. szám. 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bir. végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a perlaki kir. járásbiróság 1897. évi B. 84/97. számu végzése következtében Perlak község javára Horváth Mátyás, János és Ferencz herzseniczai lakósok ellen 60 frt s jár. erejéig 1897. évi augusztus hó 27-én foganatositott kielégités végrehajtás utján lefoglalt és 400 frtra becsült 1 drávai kétkerekü hajómalomból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. jbiróság 7969/p. 1897. sz. végzése folytán 43 frt tőkekövetelés, összesen 8 frt 48 krban bíróilag már megállapitott költségek erejéig a helyszinén, vagyis a perlaki határon a Dráva partján leendő eszközlésére

1897. évi október hó 29. napjának délelőtti 10 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Perlakon, 1897. évi okt. hó 17-én.

Stern Frigyes,
kir. birósági végrehajtó.

Kiadandó lakás.

A perlaki utczában 289. szám alatt két szoba, konyha és hozzátartozó helyiségekből álló

lakás

november hó 1-től

kiadandó.

Bővebbet ugyanott.

885 1—1

The Continental Bodega Company.
Valódi hamisitatlan külföldi borok
·Portbor·
·Sherry·
·Madeira·
·Marsala·
·Malaga·
Tarragona s. a. t.
Legjobb bevásárlási forrása
Raktár:
Stráhia Testvérek
uraknál
Csáktornyán.
814 15—20

Eredeti párisi

GUMMI és HALHÓLYAGOT

788 tuczatonként à 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, és 8 frtjával küld 1881. óta bárhova 10—26

REIF J., specialista, **BÉCS I., Brandstätte 3.**

Teljes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

Hirdetmény.

Gróf Festetics Jenő Ő Méltósága csáktornyai urodalmában metszés és hullás után szaporodó mindennemü bőrök zárt ajánlat utján

f. hó 27-én délelőtt 9 órakor

elfognak adatni.

Közelebbi felvilágositással szolgál az

Urodalmi tisztség Csáktornyán.

881 1—1

2783/tlkvi sz. 1897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaki kir. jbiróság mint tlkvi hatóság által közhirré tétetik, miszerint Matek Sándor végrehajtatónak, Szermek Antal és Szermek Francziska végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében 27 frt 45 kr. tőke, ennek 1896. évi november hó 14-től járó 5% kamatai, 7 frt. 60 kr. fellebezési, 7 frt 10 kr. végrehajtás kérelmi s ezuttal 7 frt. 30 krban meghatározott árverés kérelmi költség, behajtása végett a n.-kanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság) területén lévő, a perlaki 3376 tjkvben foglalt 1271 hrsz. ingatlannak Szermek Antal és Szermek Francziska nevén álló $^2/_6$ része 325 frt. kikiáltási árban ezen kir. tkvi hatóság hivatali helyiségében

1897. évi deczember hó 28. napján délután 3 órakor

Csesznák József felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adani.

Kikiáltási ár a fent kitett becsár.

Árverezni kivánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitva 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 45 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. 884 1—1

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Perlak, 1897. évi julius hó 21-én.

Kéretik a t. olvasó e hirdetményt kivágni, eltenni és ösmerőseinek alkalmilag ajánlani!

Egyedüli vaspreparatum, mely nem rontja az étvágyat s nem támadja meg a fogakat!

Vérszegénység, higvérüség, sápkor ellen, továbbá kezdődő tüdővésznél, szóval azon esetekben, hol a vérnek bőségesitése és vastartalmának fokozása a főczél, ez idő szerint a legczélszerübb gyógyszer az:

Ács-féle (czukr.)

Vas-mangan-peptonat-labdacs.

Előnyei abban állnak más készitményekkel szemben, hogy legkönnyebben bevehető s nem romlékony, mert czukorréteggel van bevonva. Ép ezért a fogakat sem támadhatja meg, mint a többi vaskészitmény. A gyomorban **legkönnyebben** oldódik és legkönnyebben assimilálódó vegyület; ép ezért az egyedüli vaskészitmény, mely nem okoz gyomor terhelést, sőt az étvágyat fokozza. — Hogy mennyire biztos hatásu, arról eléggé tanuskodik a számtalan beérkezett köszönő-levél és ugy az **orvosi** mint a gyógyszerészi **szaklapok ösmertetései.**

Kapható a legtöbb gyógyszertárban. Egy üveg (50 labdacs) 60 kr.

Előállitási hely és szétküldési raktár egyedül: **P. Acs Albert gyógyszertára, Sz.-Fehérvárott** (Gróf Zichy-ház.)

Innen 2 frtnak előzetes beküldése mellett 3 üveg (legkisebb postai szállitmány) bárhová **franco** szállittatik. Ez egész kura gyermekeknek, félkura felnőttnek — 4 frt beküldése után 7 üveg franco. Teljes kura felnőttnek. 748 9—10

Kapható **Bölcs Béla** gyógyszerésznél *Mura-Szombat* és **Pethő Jenő** gyógyszerésznél *Csáktornyán.*

Orvosi szaklapok véleménye szerint „Páratlanul álló honi gyártmány!"

Köhögés

rekedtség és **elnyálkásodás** ellen a legjobb hatásu szer a **RÉTHY**-féle

pemetefű-czukorka

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti, kapható minden gyógyszertárban. Egy doboz ára **30 kr.** 5 dobozzal **1 frt 50 krért** bérmentve küld

RÉTHY BÉLA

gyógyszerész Békés-Csabán

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláirásom látható.

Réthy Béla gyógyszerész

870 4—10

SZIVATTYUK

minden neme, házi, nyilvános, mezőgazdasági és iparczélokra.

UJDONSÁG!

Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxydálási módszer szerint inoxydált szivattyuk rozsda ellen védve.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

MÉRLEGEK,

legjobb javitott rendszerü **tizedes** **százados** és **hidmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, barommérlegek.** Commandit-társaság **szivattyu** és **mérleggyártása.**

W. GARVENS, Wien.

I., Wallfischgasse 14. sz.
Schwarzenbergstrasse 6. sz.

787 19—26

I. magyar királyi szabadalmazott

Osztály sorsjáték

Huzás november hó 11-én

A magyar kir. osztálysorsjék

50.000 nyereményének jegyzéke.

A legnagyobb nyeremény a játékterv 9. s szerint

1000.000 korona.

Egy millió

A nyeremények különleges beosztása a következő:

Nyeremények		Korona
1	á	600,000
1	»	400,000
1	»	200,000
2	»	100,000
1	»	90,000
1	»	80,000
1	»	70,000
2	»	60,000
1	»	40,000
5	»	30,000
1	»	25,000
7	»	20,000
3	»	15,000
31	»	10,000
67	»	5,000
3	»	3,000
432	»	2,000
763	»	1,000
1238	»	500
90	»	300
31700	»	200
3900	»	170
4900	»	130
50	»	100
3900	»	80
2900	»	40
50000	nyeremény és jutalom	13.160,000 kor.

összegben, mely 6 osztályban soroltatik ki.

Az 1897. év február hó 27-iki törvény szerint a kis lutri megszünik s ezen osztálysorsjáték által pótoltatik. Németországban ezen nemü sorsjátékok már 100 év óta fennállanak és az illető sorsjegyek eladattak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késsünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

160.000 és 50.000

eredeti sorsjegyből pénznyereményből

A nyerési esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kis lutri, vagy egy igérvény vétele ezzel nem is hasonlitható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 nyeremény a mellette álló nyeremény jegyzékből látható; ezen nyeremények **6 részben** lesznek kisorsolva és a nyerő sorsjegy készpénzben kifizettetik.

A sorsjegyek ára az első huzásnoz:

6	frt. egy	**egész**	**eredeti sorsjegy**
3	» egy	**fél**	» »
1.50	» egy	**negyed**	» »
0.75	» egy	**nyolczad**	» »

A huzások a fővárosi vigadó épületében **nyilvánosan** történnek **a m. kir. kormány felügyelete alatt** és egy kir. közjegyző előtt. A huzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben elárusitjuk vagy utánvéttel, vagy az összeg postautalványnyal beküldése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőink minden egyes huzás után megkapják a kimeritő sorsolási jegyzéket.

Rendelményeket a huzás napjáig **november hó 11-ig** fogadunk el.

Török A. és Társa

a magy. kir. szab. osztály-sorsjáték főelárusitói.

Budapest, Váczi-körut 4. P. sz.

871 3—3